

LEDČICKÉ NOVINY

XI. ročník, prosinec 2010

Slovo starostky

Vážení a milí spoluobčané,

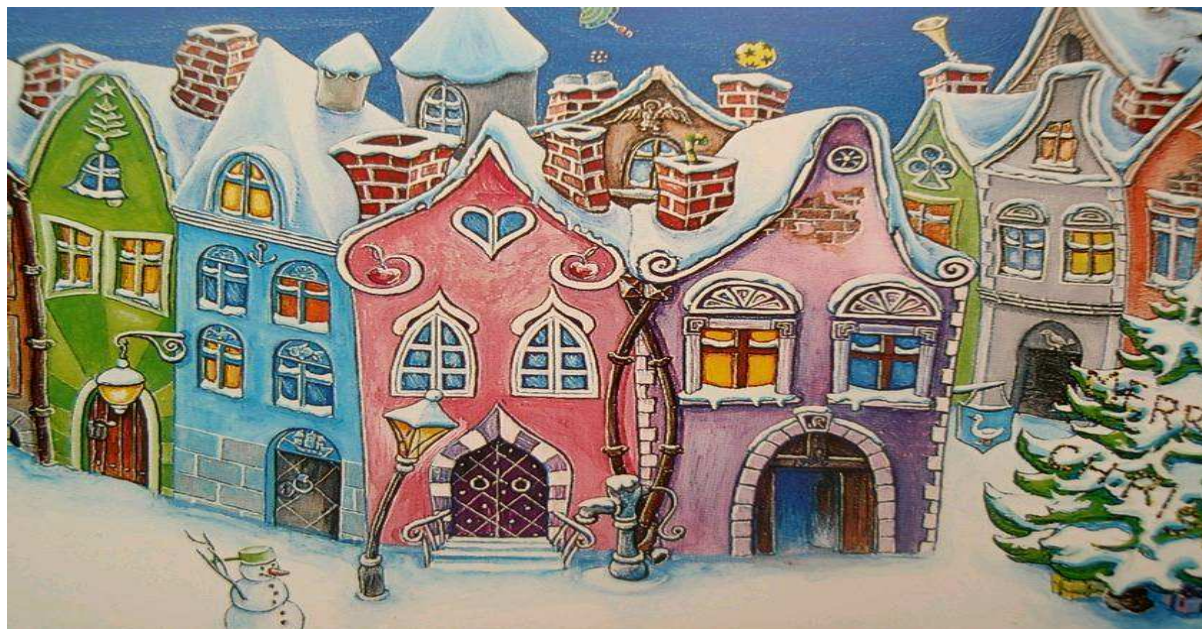
dovolte mi, abych na úvod dnešních Ledčických novinek napsala několik velmi osobních vět, jimiž bych chtěla od srdce poděkovat Vám všem, kdo jste v říjnových volbách podpořili nejen moji kandidaturu. Váš postoj a Vaši důvěru cítím jako ocenění mé práce pro obec v minulých letech, ale také jako uznání za kvalitní činnost celého zastupitelstva, které se skutečně nemá za co stydět. Velmi si toho vážím. Znamená to pro mne mnoho. A i do budoucna mě to obrovsky zavazuje. Věřte, že Vámi vyjádřenou důvěru nezklamou a že se budu nadále, stejně jako v předcházejících letech, snažit o prosazování zájmů naší krásné vesnice i všech jejích obyvatel.

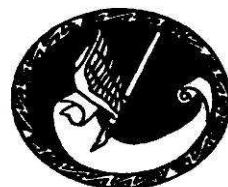
Programem obecního zastupitelstva v minulých volebních obdobích, ani v tom právě započatém, nebyl, není a nikdy nebude populismus. Lacině sliby a nereálné cíle dokáže zformulovat každý (však se říká: „Slibem nikoho neurazíš“). To však odporuje všem zásadám, se kterými jsme vstupovali do voleb. Věřte, že nás všechny čeká opravdu tvrdá práce, chceme-li, aby Ledčice byly místem po všech stránkách kvalitního života. Nic nám samo nepadne do klína. Jeden každý z nás by měl přispět. Čímkoliv. Prací, pomocí, radou, připomínkou, podnětem, zasvěcenou kritikou, iniciativou... Nejhorší je apatie, lhostejnost, nezájem, pomluvy, „septanda“. Nemůže nám být všechno „fuk“. Co si totiž sami neuděláme, to nebudeme mít.

Mám tady kořeny, rodinu, přátele. Žiji tu a nechci zůstat jen u planých plků. Osobně se vynasnažím udělat pro prosperitu Ledčic maximum. Stejně, jako všech dalších čtrnáct členů nově zvoleného obecního zastupitelstva.

Závěrem bych Vám všem – dětem, mládeži, „dospělákům“ i seniorům – chtěla v předvečer nejkrásnějších svátků ze srdce popřát zdraví, štěstí, hodně sil a energie a nadějný celý příští rok 2011.

Jiřina Michovská

Mladí a šikovní...

Žijeme v době, kdy se nadává snad na všechno. Na vládu, na doktory, na učitele, na silnice, na počasí, na děti, na mládež. A tak se pokusím dokázat, že alespoň co se týká našich mladých „spoluobčanů“, jsou mezi nimi světlé výjimky. A ty, jak známo, potvrzují pravidlo. Takže to s ledčickou budoucností určitě není k zahození. Mohla bych se zmínit o skvělých mažoretkách z místní školy, mohla bych napsat o nadšených fotbalových nadějích, které už zase po několika „hubených“ letech zaplnily tělocvičnu či hřiště na Skalce, nebo se rozpovídat o skupince hasičů, mladých kynologech, atd. Dnes uvedu jen několik jmen. A o těch dalších snad napíše ti, kdo budou v Novinkách pokračovat.

Věděli jste, že v Ledčicích máme taneční pár, který tančí za nejmladší kategorii standardních společenských tanců? Dvojici tvoří už dva roky **Tereška Bušilová** s **Honzíkem Šourkem**. Poctivě trénují pod vedením mladého zkušeného trenéra Radka Linky. Učí se zvládat rytmus a základní kroky. Nejtěžší prý je správné držení těla, chůze vzad a otočky. Tereška s Honzíkem dnes mají za sebou mnoho hodin pilného cvičení. Každé pondělí trénují v roudnické 1. ZŠ. „Individuál“ mají vždy ve středu přímo u nás v Ledčicích v tělocvičně místní školy, kam za nimi jejich trenér dojíždí. Popřejme jim, až je chuť k tancování nepřejde a jednou ať se postaví na stupně nejvyšší. 5.12. se Tereška s Honzíkem zúčastní poprvé taneční soutěže, a to přímo v hlavním městě. Jak se jim v Praze jejich vystoupení povedlo, se dozvíte na webových stránkách Ledčic, kde „vyvěsíme“ i několik fotografií.

V Ledčicích roste i další talent. Je jím dvanáctiletá **Karolínka Tomášková**. Už čtyři roky je adeptkou jezdeckého sportu. U poníka, hřebečka Tedíka, ze kterého už „vyrostla“, si zvykala na péči o svěřené zvíře, poznávala finesy jeho koňské povahy a učila se správnému přístupu ke svému čtyřnohému příteli. Teď Kája jezdí na Dádě, Hvězdě a Chelsea. Na Dádě skákala i svůj první parkur v životě. Ten prý Karolínka na rozdíl od drezúry miluje. Však také nedávno v silné konkurenci 25 soutěžících obsadila v této náročné jezdecké disciplíně výborné šesté místo!

Malá jezdkyně se svěřila i s tím, jak moc práce kolem koní jí pokaždé čeká: přivede koně z výběhu, vyčistí ho, nasedlá a nauzdí, pak oba trénují speciální jezdecké prvky, po jízdě zase koníka odsedlá, vyčistí, namaže mu kopyta, nakrmí ho.

Jediné, co Kája chybí, je dobrý „sponzor“. Rodinu její hobby stojí více než 3 tisíce korun měsíčně. Individuální tréninky prý obnáší 6 tisíc za měsíc, což je pro ni naprosto nedostupné. Třebaže je tak výrazný talent. Karolínka se postupně chystá na licenční zkoušku, což je vlastně takový „řidičák“ na koně. Kromě toho, že musí náležitě zvládnout teoretické i praktické úkoly, musí být i tradičně oblečena. Věděli jste, že k jezdeckví patří bílé kalhoty, modré sako, bílá košile nebo rolák a perfektně bílé rukavice? Inu je to sport popravdě krásný a vznešený. Popřejme tedy ledčické jezdkyni hodně, hodně úspěchů, výdrž a neutuchající lásku ke koním.

O pár let starší je dnes studentka Přírodovědné fakulty Univerzity Karlovy v Praze **Anička Holubová**. Je až k neuvěření, co tohle děvče všechno stihne a dokáže. Kromě studia zvládá péči o své chundelaté psí přátele – vlkodavy. Jezdí s nimi na výstavy, zúčastňuje se kdejakých soutěží, na které často připravuje i dětská „klání“ zaměřená na znalosti z kynologie a pohyb v přírodě. Chová největší africké šneky achatiny, s nimiž prý je docela legrace a rozhodně to nejsou „tupá“ zvířata. Anička vyrábí pěkné předměty z keramické hlíny a také umí nádherně pracovat se skleněnými korálky. Vykouzlí z nich jemné a něžné náhrdelníky, prstýnky, brože i dekorační „plastiky“. Když tak o téhle ledčické dívce přemýšlím, říkám si, že talentu má na rozdávání. Více se dozvíte i na jejích webových stránkách, které se snaží aktualizovat, jak jen to jde.

V závěru se ještě v několika větách zmíním o mladé mamince, Miroslavě Žákovičové. Protože sama není pecivál a miluje pohyb a tanec v jakékoliv formě, nabídla se, že ledčické dívky a ženy naučí dnes velmi propagovanou zumbu. Jde o aerobní uvolňovací a protahovací cvičení s prvky latinsko-amerických tanců. Vhodné prý je pro každého. Bez ohledu na věk, „fyziku“, pohybový „rozsah“ i taneční úroveň. A tak se díky obětavé cvičitelce scházejí už dvě početné skupiny naprostých začátečnic i pokročilých ledčických „cvičenek“ každý čtvrtek od 19 do 20 a od 20 do 21 hodin ve školní tělocvičně, aby takzvaně „roztančily den.“ Nechcete rozšířit jejich řady?

Škola, základ (ledčického) života

Mnozí obyvatelé Ledčic o místní škole pravděpodobně vědí jen to, že existuje. Buď jim už děti školním létům dávno odrostly, nebo naopak ještě nedorostly. A přitom v ledčické škole tepe rušný a zajímavý život. Pod novým vedením přestává být anonymní institucí, která ráno co ráno do svých útrob pohltí děti, aby je zase odpoledne vychrlila ven. Mladý pedagogický sbor ve složení Mgr. Martina Sypecká (ředitelka), Markéta Vlčáková, Iva Šindelářová, Milena Justová a Jana Vraspiřová nabízí mnoho vzdělávacích, kulturních a zájmových aktivit pro pozitivní trávení školního i volného času dětí. Společenský život, který tu donedávna téměř odumřel, je ožíván neotřelými nápady. Celý školní rok se nese tu v duchu indiánských zákonů, jindy zase čerpá z antických bájí a pověstí. Tak, jako letos. Pátky v ledčické škole bývají pořádně „bláznivé“. Co převleků už si školáci užili – jednou přijdou všichni ve žlutém, podruhé v plavkách, potřetí jako indiáni, piráti, čarodějnice a kouzelníci či jako hmyz. Včetně paní učitelky! Všichni vlastně tvoří takovou neformální velkou rodinu. Každý ví o každém všechno. Zlepšuje se vzájemná komunikace, ale také vzdělávací a výchovné výsledky. Čím pestřejší je činnost školy, čím více děti v kruhu vrstevníků i chápajících dospělých prožijí, tím menší bude riziko delikventního chování a jednání, ale i nepochopení mezi školou a rodiči. Děti se učí dialogu, schopnostem pracovat v týmu, jsou vedeny ke vzájemné toleranci a k vytváření vlastního názoru. Vytvořily kolektiv, ve kterém nedochází k žádným větším konfliktům a šikaně. Ve škole je rušno, a to je příznačné pro spokojené a nestressované děti. Zkuste si otevřít webové stránky našich školčátek a školáků. Až vás bude přecházet zrak z toho, co všechno dělají a stihnou. Namátkou jen z poslední doby: setkání s kynology, hasiči, se včelařem, návštěvy divadla, výlet do Prahy, soutěže (Dárek pro Zemi a získání skvělého 3. místa, Namaluj své zdraví – díky Tereze Bušilové, která vyhrála regionální kolo, získala škola výtvarné potřeby za 1500 Kč, ve výtvarné soutěži Mateřídoušky získala Nikolka Polmová krásný „bicykl“), děti vystoupily na Společenském plese, v diakonii v Krabčicích, v Beřkovicích, Zlosyni a jinde. Uspořádaly lampionový průvod, navázaly přátelství se školou na Slovensku, sbírají v rámci recyklohraní staré mobily, přichystaly mnohá kulturní vystoupení jako třeba živý betlém atd. Je toho opravdu požehnaně. Až dětem lze trošičku závidět. Dítě jde do školy, protože musí. O to je dobrá kantořina těžší. Učitel má obrovskou moc a má dětem tak trochu „svítit“ na cestu. S pochopením a naplno. Jen tak jim pomůže rozvinout vědění, talent a důvěru v druhé lidi. Všichni – děti i paní učitelky – se snažili odvést poctivou práci, které by nedosáhli jinak, než společně, vstřícně a klidně. Škola bývá označována za výkladní skříň obce. Ta naše doslova září. Díky za to.

... a je po volbách

Do letošních komunálních voleb (15. a 16.10.2010) byly v Ledčicích postaveny dvě kandidátky: Sdružení pro občany Ledčic a Sdružení nezávislých kandidátů Ledčice, vždy po patnácti kandidátech. Ze 467 oprávněných voličů jich k volební urně přišlo 307, což je téměř 66% (přesně 65,7%) a podstatně více, než v minulých letech. Své mínění a přání ledčičtí občané vyjádřili a hlasy kandidátům přidělili takto:

Volební strana č. 1 – Sdružení pro občany Ledčic

David Chaloupka	158 hlasů
Martin Živný	134 hlasů
Martina Reilichová	128 hlasů
Václav Srba	127 hlasů
Jiří Sirový	125 hlasů
Tomáš Šourek	122 hlasů
Libor Hofman	122 hlasů
Irena Pospíšilová	112 hlasů
Michaela Drábková	112 hlasů
Petr Bušil	109 hlasů
Ivana Tomášková	108 hlasů
Stanislav Charvát	108 hlasů
Tomáš Švec	106 hlasů
Marcela Polmová	91 hlasů

celkem: 1759 hlasů

což je 41,64% hlasů k základu

získáno 6 mandátů

Volební strana č. 2 – Sdružení nezávislých kandidátů Ledčice

Jiřina Michovská	186 hlasů
Dana Sirová	185 hlasů
Josef Petrák	175 hlasů
Josef Miler	173 hlasů
David Pašek	170 hlasů
Antonín Salač	168 hlasů
Marie Zemanová	168 hlasů
Jiří Mareš	167 hlasů
Roman Jansa	164 hlasů
Luboš Král	160 hlasů
Andrea Klementová	157 hlasů
Kamila Hlavsová	156 hlasů
Eva Veverková	149 hlasů
Monika Knorová	145 hlasů
Miloš Budka	142 hlasů

celkem: 2465 hlasů
což je 58,35% hlasů k základu
získáno 9 mandátů

Do zastupitelstva obce Ledčice registrační a statistický úřad vzhledem k zákonem určeným přepočtům ustanovil tyto kandidáty:

Davida Chaloupku, Martina Živného, Jiřího Sirového, Tomáše Šourka, Martinu Reilichovou, Václava Srbu, Jiřinu Michovskou, Danu Sirovou, Josefa Milera, Kamilu Hlavsovou, Davida Paška, Evu Veverkovou, Antonína Salače, Moniku Knorovou a Miloše Budku.

Ustavující veřejné zasedání zastupitelstva obce Ledčice se konalo 11.11.2010. Programu předcházelo složení slibu členů nového zastupitelstva.

Poté byli zvoleni:

starostkou obce – Jiřina Michovská

místostarostou obce – Josef Miler

členy rady – Antonín Salač, David Chaloupka, Tomáš Šourek

předsedkyní finančního výboru – Kamila Hlavsová, členy Dana Sirová a Martin Živný

předsedkyní kontrolního výboru – Martina Reilichová, členy Miloš Budka a David Chaloupka

předsedou výboru pro mládež, tělovýchovu a sport – Jiří Sirový

předsedkyní výboru pro školství, kulturu a sociální věci – Eva Veverková

Členové posledních dvou výborů budou zvoleni na nejbližším zasedání Zastupitelstva obce Ledčice.

Věříme, že všichni zastupitelé si budou vzácně dobrými, korektními a kvalitními partnery. Protože jedině tak se může naše obec i nadále rozvíjet a krásnět. Všechny teď čeká tvrdá práce a ne vždy slova uznání. Náročné úkoly, které je čekají, budou vyžadovat veliké osobní nasazení, neskutečně mnoho času, odříkání a vytrvalosti. Kdo se chce jen zviditelnit, toho občané hodně brzy prokouknou. Neboť volič vidí, slyší a myslí. Popřejme novému ledčickému zastupitelstvu, aby Ledčice spravovalo podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Aby neslibovalo nesplnitelné a nelakovalo nic na růžovo. Určitě se pak najdou mnozí, kteří rádi pomohou.

Opět budeme sčítáni

Čísla, čísla, čísla – to budou hlavní podklady pro „sčítání lidu“, ke kterému dojde v příštím roce 2011. Do dotazníků budeme uvádět své jméno, rodné číslo, bydliště, národnost, mateřský jazyk, náboženskou víru, rodinný stav, bydliště matky, nejvyšší ukončené vzdělání, zaměstnání, počet dětí, vzdálenost do práce či školy, velikost, polohu a vybavení bytu jako plyn, teplá voda, koupelna a záchod, druh domu, období výstavby, materiál nosných zdí, připojení na odpad, vytápění, druh paliva a podobně. Už nebudete „přiznávat“ kolik máte aut, zda vlastníte telefon, chalupu či chatu.

V českých zemích zavedla pravidelné soupisy obyvatelstva císařovna Marie Terezie, která 16. února roku 1754 vydala nařízení, jímž uložila v podstatě první sčítání lidu na našem území. Tehdy se zjistilo, že české země obývají zhruba 3 miliony osob. První „moderní“ sčítání se v Rakousku (tedy i v Čechách) uskutečnilo v roce 1869. I když už ve 14. století soupisy lidí pořizovaly na příklad církevní úřady, ale třeba i vojáci.

Určitě vás bude zajímat, že na příklad v roce 1895 žilo v Ledčicích ve 154 staveních 909 obyvatel, z těch pak 744 katolíků, 158 evangelíků a 7 židovského vyznání. V roce 1965 už jen 673 obyvatel ve 207 domech.

Nejstarší součty v historii lidstva od Egypta, přes Babylónii, Persii, Čínu, Řím atd. sloužily především ke „zmapování majetku lidí a posléze k vyměřování daní a určení povinností obyvatelstva. Také dnes se všechny státy světa v pravidelných intervalech snaží o veškerý soupis svých obyvatel. V 19. století byly přijaty konkrétní zásady v koordinaci sčítacích akcí na Zemi, které přinášejí detailní informace a údaje, jež nelze jinak efektivně zjistit. Všechno pak po vyhodnocení slouží dlouhodobému vývoji státu, ale také pro potřeby státní správy nebo obcí. Statistici tvrdí, že jde o velké informační bohatství.

Pro zajímavost zde uvedu přehled toho, kolik lidí žilo na našem „českém“ území v průběhu staletí:

r. 400-500	350 000 lidí (samozřejmě jde o odhad)
r. 1000	1 100 000 lidí
r. 1400	2 300 000 lidí
r. 1600	3 000 000 lidí
r. 1650	2 000 000 lidí (po třicetileté válce)
r. 1787	4 355 000 lidí
r. 1860	7 256 000 lidí
r. 1900	9 400 000 lidí
r. 1930	10 750 000 lidí
r. 1950	8 900 000 lidí (po druhé světové válce)
r. 1980	10 400 000 lidí
r. 1991	10 382 000 lidí
r. 2010	10 506 813 lidí

A proč se vlastně obyvatelstvo opět bude sčítat?

Kromě mnohostranného využití základních údajů o počtu a složení obyvatel je možné podle výsledků sčítání cíleně zaměřit sociální pomoc státu, protože příslušné instituce dostanou přesné charakteristiky různých skupin domácností, rodin s dětmi, neúplných rodin, důchodců a podobně.

Získané údaje slouží také pro rozhodování o výstavbě bytů se státní pomocí, technické vybavenosti a bytových potřebách lidí vůbec. Data se využívají k rozšiřování možností vzdělanosti, při rozhodování o potřebnosti, kapacitách a zaměření školských, sociálních, zdravotnických a jiných zařízení. Na základě informací o ekonomické aktivitě obyvatelstva v jednotlivých místech republiky se získávají klíčové údaje pro dlouhodobé řešení politiky zaměstnanosti, ale také pro zajišťování potřeb národnostních menšin a pro funkční veřejnou dopravu.

Mozaika ledčických událostí

- 4.9. uspořádali místní kynologové **Den dětí a zvířat** plný veselých soutěží, přehlídky výcviku a obrany a poslušnosti psů i opékání buřtů. Všem účastníkům se vydařená akce velmi líbila
- od září opět po dlouhém období útlumu ledčického **fotbalu** ožívá dvakrát v týdnu (v úterý a ve čtvrtek) fotbalové hřiště Na skalce. Kluci a dívky tu pod vedením trenérů Müllera, Srby, Sirového, Líbala a bratrů Hillebrandových nadšeně prohánějí „kulatý nesmysl“. Věříme, že probuzená láska k fotbalu dětem vydrží a že příští rok už si zahrají v oficiální soutěži. Trenérům i dětem patří velký dík.
- 18.9. se konaly poměrně silně obsazené **rybářské závody** dotované hodnotnými cenami. Uznání směřuje k panu Minarčíkovi jako organizátorovi celé akce.
- od října v obci funguje cvičební a taneční „klub“ **zumb**y vedený paní Miroslavou Žákovičovou. Díky.
- 28.9. uspořádal Ledčický příležitostný sbor společně s Dvořákovou verandou **Svatováclavský koncert**. Na program byla Truvéřská mše Petra Ebena a výběr z Rockového oratoria Eversmiling liberty. Koncert měl u posluchačů skvělý ohlas.
- 1.10. se konal 3. ročník tradičního **Běhu svatého Václava** na Naučné stezce praotce Čecha v Ledčicích. Účastníci cestou vyplňovali pracovní listy. Kdo přišel, proběhl se a dozvěděl se i něco nového.
- žáci, kolegyně i další zaměstnanci školy se srdečně rozloučili s paní učitelkou Ivou Viktorinovou, která odešla na **mateřskou dovolenou**. Nedávno se jí narodila krásná holčička. Gratulujeme.
- 4.11. se „rozjely“ **sportovní a pohybové hry** pro děti předškolního a mladšího školního věku (do 11 let).
- 6.11. obecní úřad v Ledčicích uspořádal **zájezd do Polska** – Kudowy Zdrój. Vyjely dokonce dva plné autobusy, jejichž osazenstvo posílily dámy z Horních Beřkovic a další účastníci z Nové Vsi.
- 6.11. se v rybníce Pod uličkou konal tradiční **výlov ryb** za asistence velkého počtu diváků. Třebaže bylo dost chladno, mnozí vydrželi až do pozdních hodin. Děkujeme pořadateli, panu Minarčíkovi, za vydařenou „akci“ a panu Holubovi za pořízení videonahrávky (viz. www.ledcice.cz).
- **Ledčický příležitostný sbor** se opět trochu rozrostl o pár nových zpěváků. Svého času geniální matematik a fyzik Albert Einstein řekl: „Až lidé přestanou zpívat, nastane konec světa“. Zdá se, že taková katastrofa (alespoň v Ledčicích) zatím nehrozí. „Náruč“ pěveckého sboru je otevřena i dalším zájemcům. Zkusím si trochu zaveršovat: „Kdo nevěří, ať to zkusí. Kdo zkusí, ten to zmůže, přitom krásně zpívat může“.
- 14.11. se v **Kumštovním klubu** sešli všichni, kdo si chtěli vlastnoručně vyzkoušet práci s barvami a hedvábím. Vznikla vskutku noblesní dílka, která si můžete prohlédnout na internetu. Dík zaslouží instruktorka kurzu, slečna Lenka Beranová.
- 10.11. místní škola uspořádala **lampiónový průvod** završený společným vypouštěním lampiónů splněných přání. Všem zúčastněným se sváteční večer velmi líbil. Díky za hezké zážitky.
- 24.11. ve školní klubovně proběhla **výroba adventních věnců** pod vedením floristky, Ivany Tomáškové. Patří jí za to velký dík, protože byla slyšet veliká slova chvály na její šikovnost a zručnost.
- 26.11. tohoto roku úspěšně proběhla **kolaudace** oprav místních komunikací na Ladech, Hajkově a Vinohradech.
- týden co týden už 17 let, každou středu odpoledne se schází v Hospodě na návsi pánská sešlost. Řízná a teskná melodie tu na „zednické piano“ hrají místní i přespolní: Václav Srba, Antonín Plicka, Vlastimil Rous, Josef Došek a Václav Hynek. Hrají a zpívají jednu písničku za druhou, vzpomínají na doby minulé, vyprávějí o tom, co život dal a vzal, ale dokáží také vtipně a trefně okomentovat události současné. Jejich repertoár se zdá neomezeným. Řady **ledčických heligonkářů** už, bohužel, opustili pověstní dobráci a výrazní podřipští patrioti – Jiří Jiránek a Vlastimil Justa. Nikdy však svými kamarády nebudou zapomenuti.
- připomeňme si, že 5. ledna 2011 **první ledčický občanek 21. století**, Kateřina Holá z čp. 109, oslaví svou úvodní „desítku“ v životě. Popřejme jí hodně zdraví, pohody, školních úspěchů a bezvadných kamarádů. Ať se jí daří.
- všichni jste zváni ke tradiční novoroční „expedici“ z **výstupu na horu Říp** jižní stranou. Bez ohledu na počasí se vyrazí od jejího úpatí ke „kapličce“ na vrcholu. Máte-li chuť, přijďte 1. ledna v 9 hodin na ledčickou Rafandu, odkud výprava vyjíždí. Věřte, že na společné „pokoření“ magické Hory jen tak nezapomenete. Zároveň se stanete protagonisty „vrcholové fotografie“, která je pokaždé pořizována.

- na závěr této „mozaiky“ bych chtěla poděkovat vám všem, **věrným čtenářům Ledčických novinek**, kteří jste trpělivě po plných jedenáct let četli, komentovali, hodnotili, chválili i zatracovali jejich obsah. Snažila jsem se vždycky poctivě, aby všechny texty měly co říct. Mým základním pravidlem bylo, že články nesmějí být nezáživné, suché a že naopak musí vytvářet pozitivní emoce. I nepěkné věci se dají sdělovat slušně a bez zbytečného poučování. Nemám to sama ráda, tak také usiluji o to, abych se něčeho podobného vyvarovala. Jedenáct let se Novinky celkem čile měly k světu. S láskou a úctou k této vesnici i k jejím obyvatelům, na nichž mi vždycky hodně záleželo. Každý kritik, byl-li erudovaný, mě posouval k lepší práci. A ty neinformované šťouraly jsem nebrala příliš vážně. Bez vás, čtenářů, skvělých ledčických občanů, by žádný zpravodaj tak dlouhou dobu určitě nepřežil. Proto vám děkuji za vaši přízeň. Od příštího roku už bude psát Ledčické novinky někdo jiný. Jak říkají Cimrmani: „To bude jiný sekáč“. Přeji jemu i vám všem hodně báječných chvil při dalších vydáních ledčického „občasníku“. Osobně moc a moc děkuji Evě Kučerové a Ivetě Škarohlídové. Bez nich by Novinky nemohly být takové, jaké je znáte. Dávají jim „tvář“ tím, jak dobře je připravují k tisku. Za jejich bezkonfliktní a nezištnou spolupráci jim oběma patří můj hluboký obdiv a dík. Stejně jako paní starostce, Jiřině Michovské, za podporu a pomoc.

Poděkování

- panu Ing. Otakaru Špecingerovi, který mi byl dlouhá léta velkým podněcovatelem i fundovaným rádcem a nezištným přispěvovatelem do Ledčických novinek. Také dnes máte možnost si jeden z jeho článků přečíst v tomto zpravodaji

- panům Marsovi a Uhrovi, kteří pravidelně poskytují obecní zpravodaje Spomyšle a Vraňan a jsou vždy uznávanými kritiky Ledčických novinek
- Věře Hančlové, Janě Časnochové, Olze Srbové, Jaroslavě Bubeníčkové, Anně Škabrahové, Evě Hovorkové – Petrášové, Lence Skokanové, Aleně Justové, Jiřímu Petrášovi, Haně Tydlitátové, Lucii Hochmanové, manželům Patlejchovým, panu Hodkovi za knižní dary do ledčické knihovny
- Janě Jansové, Karolíně Tomáškové a Olze Srbové za časopisy do knihovny
- panu Hofmanovi za seřízení nových školních lavic v místní škole
- PhDr. Janu Novotnému za sponzorský dar – vytištění předvolebního letáku Sdružení nezávislých kandidátů obce Ledčice
- Jiřímu Petrášovi za zapůjčení „Knihy ledčických zemřelých“, kterou od r. 1945 vedl jeho tchán, pan Lebduška a poté až do roku 2009 pan František Košťál

O adventu a tradicích

Čas zrození Jezulátka se blíží. Ať jsme věřící, či nikoli, vnímáme toto období magie a rituálů každý po svém. Pro někoho jsou příjemným obdobím zklidnění, očekávání a naděje, pro jiného příležitostí dobře se pobavit, najíst a užít si dnů volna. Nevím jak vy, ale já se na vánoční svátky těším. Mám ráda atmosféru doma, v ulicích i v obchodech a kostelech. Nesmí to být ale moc hrrr.

O adventu samém už jsem v Ledčických novinkách psala za těch jedenáct let nejméně desetkrát.

Takže jestliže se nechci opakovat, napíšu jen toto: „*radujte se, veselte se*“, tak, jak se zpívá v jedné z mnoha krásných českých koled. Hod'te za hlavu všechny starosti a užijte si klidu. Neboť, jak říká „kniha knih“: „*Všechno má svůj čas a všechno má určenou chvíli. Je čas rození i čas umírání, čas setí i čas sklizně, čas nemoci i čas zdraví, čas pláče i čas radosti, čas hledání i čas ztrát, čas ticha i čas hlaholu, čas lásky i čas nenávisti, čas boje i čas pokoje...*“

Ten čas pokoje je právě teď před námi. Čas kouzel a čarů, které jsou „zaručené“ a vyplatí se je poslechnout. Nedávejte teď peníze ze stavení, celý rok byste jen platili. Nepřijímejte služby a děvečky, dlouho by u vás nezůstaly. Chcete-li ušetřit za kosmetiku a drahé salóny, umyjte se v mléce – zaručeně zkrášlíte. Děkujte náhodě, bude-li vašim prvním hostem dítě, přinese vám požehnání. Vstoupí-li k vám ale baba, není pomoci, nečeká vás pranic dobrého. Nevěřte-li (jako já) těmto dávným radám našich prapředků, nezbyvá, než doufat a věřit, že to, co nás čeká, bude konečně takové, jak jsme se o to zasloužili a jaké by to mělo být. Všechny „staré zlaté časy“ jednou byly přítomností a mnohdy se až tak zářivými nezdály. Takže se rozhlédněte kolem sebe, ty zlaté časy tady někde jsou. Musí být! Vězte, že dokážete mnohem víc, než si sami myslíte. A když už máte pocit, že to dál nejde, zkuste nic nevzdat. Jediný člověk, kterému skládáte své úcty, na vás kouká ze zrcadla.

A tak vám všem přeji výdrž a ať jsou k vám i k vašim blízkým letošní vánoce mimořádně laskavé a vlídné.

Do nového roku 2011 pak vykročte s odvahou a rozvahou, klidem a důvěrou a také s dobrým zdravím a rodinnou pohodou.

Ledčický advent

Málokterá vesnice v dalekém širokém okolí se může pochlubit tak dlouhou tradicí společného adventu. Jako každým rokem připravili obecní zastupitelé ve spolupráci s místní školou, omladinou, amatérským Ledčickým příležitostným sborem a mnoha občany, kteří nabídli svou pomoc, několik společenských adventních setkání. Na všechna jste co nejsrdečněji zváni. Přijďte se společně „naladit“ a společně se připravit na příchod nejkrásnějšího a nejtajemnějšího dne roku – na Štědrý den.

- Ve středu 24. 11 byl pro všechny tvořivé zájemce pořádán kurz **vazby adventního věnce** pod vedením ledčické floristky, paní Ivany Tomáškové. Účastnice vytvořily skutečně originální dílka, z nichž mnohá jsou k nahlédnutí na fotografiích webových stránek obce Ledčice (www.ledcice.cz)
- 5.12.2010 ve 14.30 hodin budou čtyři místní **děti**: Viktorie Dejlová, Daniel Dneboský, Kristýna Charvátová a Gabriela Šimková slavnostně přivítání mezi občany Ledčic
- V neděli 5.12. od 18.00 hodin jste všichni zváni k tradičnímu **rozsvěcení vánočního stromku** na návsi. Naši školáci společně se školčátky předvedou scénku, která nás vrátí o více než 2000 let zpět do času narození Ježíška. Součástí „**živého Betléma**“ s průvodem daráčků bude také jako bonbónek přednes Svěrákovy a Uhlířovy písně. Na děti se chystá i **Mikuláš** se svou suitou a nějakou tou sladkostí. Dospělým jistě zavoní „svařáček“.

- V sobotu 11.12. v 15 hodin rozezní Rybova „**Česká mše vánoční**“ v podání Ledčického příležitostného sboru malebné prostory místního kostela svatého Václava. Slavnou populární „Rybovku“ budou střídavě dirigovat Jakub Kydlíček s Mílou Fouskovou z Prahy.
- Jistě milé setkání čeká ledčické dříve narozené občany v **Senior klubu**, které se uskuteční ve školní klubovně (vchod dvorem) počátkem 9. prosince od 15,30 hodin. Zváni jsou všichni, kdo si chtějí hezky popovídat u kávy, vínka a klasické „dobrůtky“. Přijďte si prožít „vánoce nanečisto“. Jste zváni.
- Také děti z „mateřinky“ a z ledčické základní školy se pečlivě připravují na svou **Vánoční besídku**.
- Adventní doba v naší vesnici vyvrcholí velmi oblíbeným tradičním setkáním jejích obyvatel **o Štědrém dni** v kostele svatého Václava. Ve 21 hodin si přijďte také vy společně poslechnout (i zazpívat) nejkrásnější české koledy, zažít očištné chvíle a popřát všem známým a přátelům „šťastné a veselé“. Vánoční dárky už budou rozdány, tak nic nebrání tomu, abychom se všichni v klidu a pokoji setkali. Varhany opět rozezní pan Mgr. Jiří Černý z Černoučka.

Ledčický Homo ludens, člověk hravý

Všichni si rádi hrajeme. Děti to mají v „popisu práce“, ale ani dospělí za nimi nezaostávají. Racionalisté možná se mnou nebudou souhlasit, avšak já jsem přesvědčena, že na té hravosti, na tom „dělání, dělání, co všechny smutky zahání“ něco přeci jenom je. Jen si připomeňme, jak rádi sledujeme všelijaká sportovní utkání, co kutilů je mezi námi a někteří máme koníčky, kterým propadneme na celý život. Vsadím se, že všechno, co vytvoříme vlastníma rukama (MANU PROPIA, jak říkali „už staří Římané“) se nám zdá tak nějak hezčí a zajímavější, než to, co koupíme za velký „peníz“ byť ve „značkovém“ obchodě.

Počet lidí, kteří se po práci nebo v důchodu věnují nějaké tvořivé výtvarné činnosti, rok od roku stoupá. Nejinak je tomu i v Ledčicích. Vracíme se k „ručním“ pracím ne z nutnosti, ale z potřeby tvořit něco osobního, originálního a jedinečného. Zajímavých výtvarných technik je opravdu přehršle – keramika, malba na hedvábí, korálkování, květinová a suchá vazba, podmalba na sklo, vyšívání, pletení pedigu, decoupage neboli „ubrousková“ technika, batikování, patchwork, drátkování a co já vím, co ještě... Většinu toho, co jsem zde vyjmenovala už s úspěchem vyzkoušeli ti, co přišli do ledčického Kumštovního klubu (výrobky si můžete prohlédnout na vizuálních výstavách ledčického webu).

Počátkem listopadu si na příklad zájemci už podruhé vyzkoušeli populární malbu na hedvábí, a pak i zajímavou techniku šibori, která k nám přišla z Japonska. Pod jejich šikovnými rukama vznikla vskutku krásná dílka, z nichž měla opravdu zaslouženou radost také lektorka kurzu, slečna Lenka Beranová. Díky ní a jejímu zasvěcenému odbornému vedení postup prací pochopily i přítomné děti.

Kumštovní klub vyplnil mezeru v kulturním životě naší vesnice a ukázal nadšencům, jak lze smysluplně trávit volný čas. Postupně dává dohromady a sbližuje lidi podobných zájmů, kterým tvořivost není cizí. Bez ohledu na věk, vzdělání, či společenské „postavení“.

Nikdo z nich není v pravém smyslu slova „umělcem“, ale i tak dokáží vidět a vytvářet krásu. Na desítky způsobů. Jsou to „blázni“, kteří ji potřebují ke svému životu.

Další „tvůrčí dílna“ ledčického KUKu by měla být zaměřena tentokrát na základy kreslení. Učit se kreslit, je podobné, jako učit se čemukoliv jinému. Zvládne to doslova každý. Stačí jen chtít a jde to. Zájemci se mohou přihlásit na Obecním úřadě. Začneme brzy po Novém roce.

Pohled do historie

Lidová strava v minulosti (zejména také na našem Podřipsku) Ing. Otakar Špecinger

Strava venkovského lidu zůstávala u nás od středověku až do 18. století ve své podstatě bez větších změn. Lišila se ovšem podle zeměpisných podmínek, takže bohatší jídelní lístek mívaly zpravidla rolnické oblasti, na rozdíl od zalesněných kopcovitých krajin.

Mimoto existovaly všude značné sociální rozdíly mezi sedláky, chalupníky, domkáři a nádeníky. Venkovský řemeslník se nemohl přirovnávat k městskému cechovnímu mistru a podobně.

Podstatnou roli hrál samozřejmě dějinný vývoj. Neboť v minulosti měly zcela bezprostřední vliv na život vesnic a venkovských měst rozmanité živelní katastrofy, válečné události a epidemie. Avšak jestliže pomineme tyto přirozené výkyvy, pak se lidová strava začala výrazněji měnit teprve s příchodem nových plodin (brambory, řepa atd.) a rozvoje dopravy, potravinářského průmyslu a obchodu. Tehdy také ztrácela svůj původní osobitý charakter.

Za dobu klasické venkovské stravy můžeme proto považovat první polovinu 19. věku. Na většině našeho území představoval tehdy základ veškeré venkovské konzumace zcela jednoznačně samozitný chléb. Zůstával dlouho měkký, a proto se v domácnostech peklo po dvou až čtyřech týdnech. Ostatní těstová jídla se zhotovovala z pšeničné mouky (buchty, koláče, knedlíky). U vesnické chudiny a v horských končinách přebíraly už úlohu chleba do značné míry nepostradatelné brambory. Jedly se v nejrůznějších úpravách, např. jako kaše, šklubánky (zvané kucmoch), anebo ve formě jednoduchého bramborového salátu s vajíčky, cibulí a octem.

Oblíbené byla také kroupy, vařený hrách a octová čočka. Každá domácnost si pěstovala nějakou zeleninu, přičemž nejoblíbenější býval hlávkový salát a okurky, které se dávaly kvasit. Nad počtem ovocných druhů, jak se s nimi setkáváme v archívních výkazech, nám dnes jde hlava kolem. Ovoce se konzumovalo nejen syrové, nýbrž zejména sušené (např. tzv. křížaly), anebo ve formě povidel.

Další součástí venkovské stravy tvořila vajíčka, mléko (u chudiny hlavně kozí mléko) a máslo. Hodně byl připravován tvaroh, ze sýru se těšily největší oblibě jednoduché ovčí. Mastilo se také vepřovým sádlem, kdežto lůj se ponechával k výrobě svíček. Objevovalo se už i používání jedlého oleje, i když jej panské lisovny vyráběly především ke svícení. Dávné slazení medem, javorovými a ovocnými šťávami, doplňoval postupně sekaný řepný cukr od obchodníka, anebo alespoň řepný sirup vlastní výroby. Hlavním dětským pamlskem se stal žlutavý „cukrkandl“.

Maso jedli naši vesničtí předkové v době před jeden a půl stoletím zpravidla o nedělích a svátcích, a to ještě jen v bohatších domácnostech. Chudina ho někdy neviděla celé týdny. Kupovalo se hovězí od řezníka, někdy se zabíla drůbež, jehňátko, kůzle, ovce či chromé tele. Vyvrcholením roku se ovšem stávaly vepřové hody u sedláků nebo chalupníků. Odbývaly se v příznačně nazvaném období masopustu, který daleko předčil kdysi poměrně skromné vánoční a novoroční hody. Jinak ale vesnice, která po většinu měsíců žila v tvrdé práci, ráda bujně slavila i jiné svátky, zejména velikonoce, pouti a posvícení, kdy především muselo být plno na stolech.

Z národopisných materiálů, z prací Boženy Němcové, Vítězslava Háška a jiných vyplývá, že hlavním nápojem bývala u nás vždycky voda. V pořadí následovalo mléko, pivo – a v neposlední řadě pálenka. Tu pili především muži (žitná kořalka, rum atd.), kdežto ženy dávaly přednost punči a sladkým rosolkám. Mimoto však lékař a etnograf František Rosenblüh ze Zvoleněvsi nám zachoval zajímavé zprávy o masově rozšířeném ženském „zlovyku“ pít černé kávy. Ženy si ji údajně vařily nejen ráno, ale i odpoledne, prodávaly kvůli tomu bez vědomí hospodářů tajně např. drůbež a dočkávaly se pro toto nezřízené „kafování“ srdečních, nervových a jiných nemocí. Ostatně muži prý zase příliš kouřili. Na Podřipsku pozoroval Rosenblüh dokonce dvanáctileté chlapce, kteří za celý den nevyjmuli fajfku z úst. Také ostré kořenění ovlivňovalo zdravotní stav obyvatelstva. Zůstává s podivem, kolik dovážených ingrediencí se spotřebovávalo, s výjimkou tehdy u nás nepopulární papriky. Právě tak mezi nápoji vesničanů chybělo téměř víno, které bývalo doma připraveno jenom pro vzácné hosty.

A jaký býval denní rozvrh jídel? Nuže, obyvatelé městeček a vesnic vždycky důkladně snídali, např. česnekovou, zelnou, cibulovou nebo bramborovou polévku. K obědu však mívali ve všední den opět jenom silné

kyselo či bramboračku, anebo chléb s tvarohem, sýrem či jinou přílohou. V tuto dobu však jedli nejméně. Nejvýraznější se proto stávala večeře, kdy se na stole objevovaly rozmanité kaše, šišky, knedlíky, pečivo a jiná jídla.

O nedělích a svátcích představoval nejvydatnější jídlo naopak oběd, který míval na statku i několik chodů. Kromě domácího masa připravila hospodyně někdy také zvěřinu (často upytlačenou) anebo ryby ze mlýna či z obecního rybníčku. Chudina se někdy musela spokojit „psinou nebo kočičinou“ a všude, když bylo masa málo, snědl je otec. Děti se musely spokojit bramborami nebo moučným pokrmem a nejvíc se zpravidla odbývala matka.

Kromě pravidelných svátků nastala občas příležitost k vystrojení svatební hostiny, anebo bylo nutno uctít pohřební účastníky. Některé krajiny měly také svoje kulinární speciality („bosáky“ ze strouhaných brambor v jihozápadních Čechách, jahelník z prosa atd.), jiná jídla se podávala jen v určitou dobu (vánoční houbový „kuba“ atd.). Naši předkové znali dobře i nejrůznější konzervační způsoby, např. uzení masa apod. Avšak celkově můžeme říci, že po mnoho století zůstávala lidová strava na našem venkově stejná. Rozdíl spočívaly hlavně v sociální oblasti, která se s příchodem kapitalismu a průmyslového proletariátu ovšem velmi prohloubila.

Dovolím si k tomuto článku pana inženýra Špecingera připojit několik vět. Je pravdou, že za „starých časů“ bývala strava našich pradědů a prababiček chudší, ale byla o to pestřejší, nápaditější, ba i zdravější. Mnohé pokrmy tudíž „přežívaly“ z generace na generaci a často zastupovaly i léčebnou pomoc doktora a kdejaké pilulky. Připomenu jen zaručený recept – slepičí polévku, nazývanou dnes přírodním „penicilinem“ a favoritkou léčebných kúr. Tento pořádně silný vývar dodával sílu a energii rodičkám, nemocným i zraněným. Stejně hojně se využíval česnek obsahující přírodní antibiotikum.

A jak malebně zněly názvy generacemi prověřených pokrmů! Víte, že prdelačka byla zabíjačková ovarová polévka, kočičí svatba pak směs vařeného hrachu, krup, škvarků a cibule, sřežábek bylo sekané maso s vejci, krupicí a kontryhelem, řepánky pak pečené taštičky plněné cukrovou řepu a mákem, piskorky byly staré žemle spařené mlékem, omaštěné a sypané mákem, šklbance natrhané lívance s povidly a pracharanda zase jemně mleté sušené hrušky. Kantoráky se říkalo švestkovým knedlíkům, kotrabáš zapečeným bramborám s pohankou, miškulant – to byl dnešní „granadírský pochod“, tedy široké nudle s bramborami. Vrcholem všeho asi byla dumlíková polévka z bílé řepy a mrkve. Těm, kdo tato jídla zkusí uvařit, přeji dobrou chuť.

Obrazy a výzdoba v ledčickém kostele svatého Václava (Deset let obnovy místního katolického chrámu)

Při adventních koncertech budeme mít opět možnost detailně si prohlédnout částečně obnovenou a restaurovanou výzdobu kostela svatého Václava, ledčické chráněné kulturní památky. Dnes nemusí být člověk věřící, aby vstupoval do této budovy s úctou. Neboť samotná stavba, její dobře vybrané dominantní místo na „kopečku“ nad návsí i zdejší obrazy, fresky, sochy a mobiliář jsou důkazem toho, kolik smyslu pro prostor, krásu a harmonii naši předkové měli a jak citliví a pracovití lidé to byli. Úcta k minulosti, ke kulturním hodnotám a dědictví po minulých generacích byly hlavní motivací k postupným opravám ledčického svatostánku. V letech 1999/2000 byl obnoven vnější plášť kostela, byly zrekonstruovány a naladěny varhany, na věž pak instalovány nové ciferníky s pozlacenými číslicemi a rafiemi., uskutečnila se rekonstrukce sanktusní věžičky, pískovcového aliančního znaku rodu Lobkowiczů, ale i původních věžních hodin z roku 1888. Na vrchol věže byla umístěna nová pozlacená makovička s křížem, v jejímž nitru se skrývá měděný tubus s poselstvím budoucím. Dostavěna byla barokně zvlněná obvodová zeď kostela, odvětrány jeho základy, zvednuty povalené náhrobky na přilehlém hřbitově a uskutečněny terénní úpravy.

Teprve v roce 2004 se podařilo získat dostatek peněz pro restaurátorské práce na iluzorních oltářních freskách. Na zdi půlkruhově zakončeného kněžiště završeného „českou“ klenbou je namalován obraz Zavraždění svatého Václava a na kupoli pak otevřené nebe s anděly a kartuší se jménem bohorodičky. Všechny zmíněné malby, stejně jako freska architektury se šesti sloupy a čtyřmi postavami českých patronů – Vojtěcha, Ludmily, Václava a Prokopa, jsou dílem Girolama (Jeronýma) Costy (narodil se v Pesoto u Milána, v Čechách působil od roku 1727 jako architekt a malíř, v roce 1740 byl imatrikulován na Filosofické fakultě University Karlovy, zemřel v Praze 3.2.1741). Celé kněžiště ve výše uvedeném roce 2004 restauroval pražský akademický malíř Zdeněk Novotný. Protože odvedl opravdu skvělou práci, byla mu po patřičném výběrovém řízení v letech 2007/2008 svěřena obnova bočních oltářů – Obraz svatého Jana Nepomuckého, který je datován rokem 1762 a jehož autorem je F.V.Dallinger. Protější oltářní obraz Svaté Rodiny je rovněž barokní. Nejde ale podle odborného rozboru o práci malíře Dallingera, neboť jeho malířský rukopis je odlišný. Přesto je to práce velmi kvalitní, zhruba z poslední třetiny 18. století.

Plátna v iluzorních rámech byla v poměrně dobrém stavu. Restaurátor Z. Novotný provedl rentoiláž obou obrazů na nový podklad a byly též vyměněny nepůvodní vypínací rámy. Poté byla plátina očištěna, uvolněná barevná vrstva zpevněna a postupně bylo přistoupeno k sejmutí vrstev staleté špíny a ztmavělých laků. Obrazy pak byly navraceny do míst vymezených iluzivními oltáři na severní a jižní podélné zdi, jejichž fresky byly opraveny v roce 2007.

Uprostřed jižní stěny kostela visí obraz svatého Václava s anděly a románskou stavbou v pozadí ve velmi krásném skvostně a bohatě řezaném rámu obkrouženém listy tulipánovníku a zakončeném něžným polychromovaným poprsím Madony s dítětem v jemně řezaném medailonu. Autorem obrazu je profesor Emanuel Dítě (22.9.1862-24.7.1944, malíř a pedagog Vysoké školy uměleckoprůmyslové u něhož studovali např. Josef Lada, Josef Čapek, Jan Zrzavý, Jan Bauch, Cyril Bouda, Marie Čermínová – Toyen a mnozí další).

Jeho podpis najdeme v pravém dolním rohu plátna. Zajímavý, téměř akční je osud tohoto obrazu. Malíř Dítě jej původně namaloval jako oltářní obraz do kaple Strakovy akademie, která byla v letech 1891 – 1896 postavena v prostorách bývalé jezuitské zahrady za celkových nákladů více než 1 milion korun jako studentská kolej pro členy nemajetných českých šlechtických rodin.

V květnu 1945 byla budova akademie vyhrazena pro potřeby československé a (od roku 1993) české vlády. A tak obraz svatého Václava musel opustit své původní místo, neboť z kaple se stal zasedací sál. Betonový kazetový strop zakryl její klenbu a bylo „vymalováno“. Krásný obraz nejmilovanějšího českého patrona putoval do kostela svatého Václava v léčebném ústavu v Horních Bečkovících. Ale ani tady neměl kníže klid. V roce 1959 byl hornobečkovický kostelík zrušen, a tak díky urgencím ledčického faráře Karla Kudra byl obraz převezen do katolického chrámu v Ledčicích. Z jeho zdi se tedy svatý Václav usmívá už více než šedesát let. Jen je škoda, že nikdy nepoznal ruku restaurátora. Odborný zásah je více než nutný.

Umělecky nejceněnější byl obraz Snímání Krista z kříže, skvělá renesanční malba z doby Rudolfa II., získaná v 50. letech minulého století v „akci výkup klášterů“ a opatřená vynikajícím řezaným rámem vytvořeným architektem Emanuelelem Josefem Margoldem (1888-1962). Obraz byl odcizen.

Bývala tu i kopie Božího srdce Kristova od barokního italského malíře Pompea Girolama Batoniho (1708-1787). Do roku 1950 v ledčickém kostele stávala socha svaté Terezie od Jezulátka, dřevorezba pocházející z kapucínského kláštera v Roudnici. Je nenávratně pryč, stejně jako Batoniho obraz. Ve výklenku nad Snímáním Krista z kříže byla ještě před nemnohými lety soška Panny Marie nošená dříve družičkami v poutních průvodech do Staré Boleslavi. Dnes je v roudnickém depozitáři.

Bohužel zmizely čtyři sošky andělíčků z hlavního oltáře – nízké rokokové řezbě. Ukradena byla nedávno i antikizující socha Spravedlnosti z kazatelny.

Z původní výzdoby svatostánku tak zbylo opravdu jen málo. Před zloději jsou uschovány obrazy Křížové cesty i polychromovaná socha Krista trpitele. To proto, aby po opakovaných vloupáních alespoň něco zbylo. Snad jednou doba strašlivého ochuzování našeho národního kulturního dědictví pomine. Snad jednou zmizí neúcta k vlastní minulosti a nezájem o duchovní stránky života i bezostyšný vandalismus. Snad se pohne také svědomí mocných, kteří konečně začnou patřičně tohle všechno stíhat a trestat. Aby vůbec bylo co předávat těm, kteří přijdou po nás. Vám přeji, abyste si adventní návštěvu kostela svatého Václava náležitě užili a prohlédli si vše, o čem jsem se dnes, byť jen okrajově, zmínila.

O ledčických varhanách

V září tohoto roku tomu bylo deset let, kdy odborná firma Chorus Vimperk ve dnech 25. – 28.9. opravila a naladila vzácné varhany v ledčickém kostele svatého Václava.

Možná, že vás bude zajímat několik podrobností, které se mi o tomto „královském nástroji“ a jeho tvůrci podařilo zjistit v archivu Ing. Marka Čihaře (r. 1998) a na internetu (www.varhany.net).

Nejprve pro úplnost něco málo „odborně zasvěceného“ o nástroji samém.

Manuál: C-13, chromaticky

Bordum 16'

Principal 8'

Viola di Gamba 8'

Doppelflöte 8'

Octava 4'

Flöte 4'

Quinta 2 2/3'

Superoctava 2'

Mixtur 2', 3 fach

Pedal coppel

Pedál

C-c1, chromaticky

Subbass 16'

Octavbass 8'

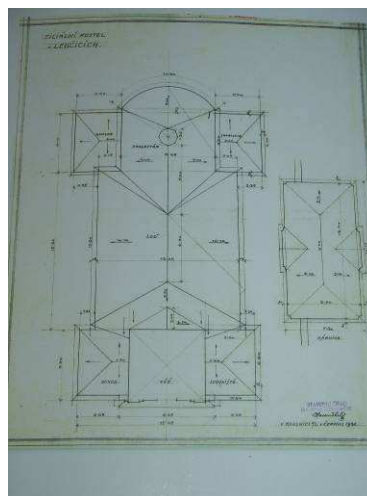
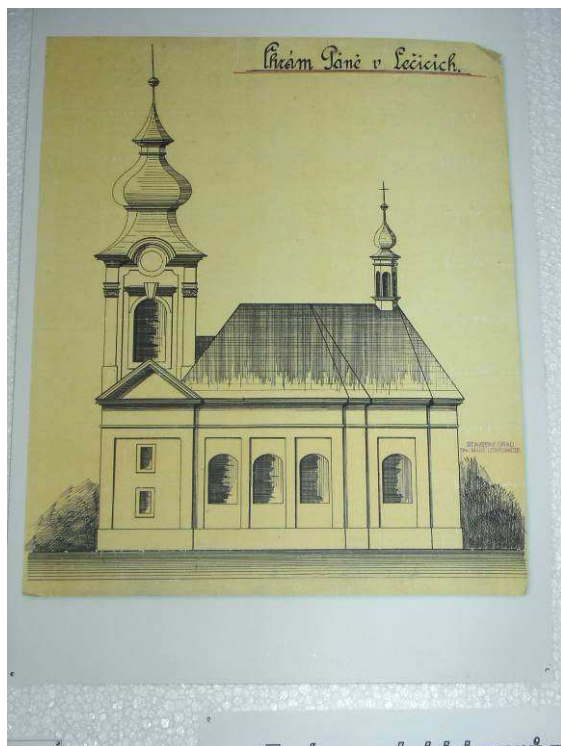

Všem těmto údajům asi nerozumí nikdo z nás (nebo jen málokdo). Snad by výše napsané mohl jednou zájemcům vysvětlit PhDr. Jan Novotný, který vystudoval hudební vědu, při nějaké té „exkurzi“ na kostelní kůr.

Co víme o samotném tvůrci ledčických varhan, mistru varhanáři Karlu Antonovi Eisenbrutovi? Narodil se 1.5.1843 v Litoměřicích, vyučil se svému náročnému řemeslu u Karla Vocelky v Praze – Vinohradech, čp. 528. O jeho soukromém životě (ženě, dětech, příbuzenských vztazích) zatím nevím nic. Doložen je jen jeho tovaryš, Heinrich Josef Gerlach, a to k roku 1885.

Známo je i to, že stroj i skříň zhotovil přímo Karel Anton Eisenhut, ale není přesně znám rok práce, ani finanční náklady. Varhanář Eisenhut ještě před ledčickými varhanami sestavil nástroje např. v Cítově v kostele svatého Linharta, u sv. Bartoloměje v Černoučku, v Praze – Libni či v Praze na Pankráci. Ani tady nebylo možno zjistit rok výroby. Poprvé je Eisenhutova práce datována v roce 1878, a to v Kravařích. Tamější varhany stály 1340 zlatých. Od

tohoto roku do roku 1889 jsem napočítala více než třicet nástrojů jím zhotovených. A to na opravdu významných místech. Uvedu jen některá: Praha – Malá Strana, kostel sv. Josefa, Praha – Olšany, sv. Rocha, Žatec, Horní Počaply a jiné. Karl Anton Eisenhut zemřel 23.7.1898 jako 55 letý. Zanechal po sobě vskutku bohaté jedinečné dílo.

Řemesla v Ledčicích

Nedávno mi přišel do ruky Adresář pro průmysl, živnosti a obchod v roce 1929. Našla jsem tam i jednu stránku věnovanou naší vesnici. Všimněte si hned úvodních charakterizujících řádků napsaných česky a německy. Je zde uvedeno, že okresní správa a soud byla v Roudnici, krajský soud pak v Litoměřicích. Ve zmíněném roce 1929 měly Ledčice 1008 obyvatel, poštu v Podhořanech a elektrárnu v Horních Bečkovcích. Můžete tu vyčíst živnosti, řemesla atd. Je to opravdu zajímavý dokument.

Čechy —

LEDČICE. Ves. Okr. spr. a okr. soud Roudnice nad Labem. Kraj. soud Litoměřice. OK Praha. 1008 obyv. (3 km) Straškov-Vodochody, Podhořany nad Vltavou, Horní Bečkovice. 1 katol., 1 evang. .

Bednář — *Blinder*
Plicka, Josef.

Elektrárny — *Elektrizitätswerke*
Obecní elektrárna.

Dobytok (Obch.) — *Vloch* (Hdlgn.)
Došek, Václ. — Tichý, Václ.

Hostince — *Gasthäuser*
Došek, Václ. — Hodková, Julie. — Husák, Josef — Staňkovský, Ant. — Zeman, Jos.

Kolář — *Wagner*
Křtěn, Jan — Vysoký, Frant.

Kovář — *Schmiede*
Bareš, Frant. — Husák, Frant.

Krejčí — *Schnelder*
Derynek, Ant. — Lebduška, Václ.

Obuvníci — *Schuhmacher*
Došek, Jos. — Král, Josef — Linda, Ant.

Pekař — *Bäcker*
Grešl, Josef — Šturma, Václ.

Pohodní — *Wasenmeister*
Goldšmíd, Jos.

Pokrývači — *Dachdecker*
Křiček, Václ. — Plicka, Josef.

LEDČICE. Dt.-Gem. Bez.-Verw u. Bez.-Ger. Roudnice nad Labem. Krs.-Ger. Leitmeritz. HK Prag 1008 Einw. (3 km) Straškov-Vodochody, Podhořany nad Vltavou, Horní Bečkovice. 1 kath., 1 evang. .

Porodní asistentky
Geburtsassistentinnen
Sašková, Anna.

Ročníci — *Landwirte*
Benda, Ant. — Bendl, Václav — Homolka, Ant. — Husák, Josef — Švehla, Bohumil.

Řezníci — *Fleischer*
Král, Václav — Štěpl, Frant. — *Zeman, Frant.

Sedláři — *Sattler*
Materna, Václav.

Smlšené zboží — *Gomlschwaren*
Obchody *Handlungen*
Došek, Václav — Hrzan, Ant. — Vála, Jaroslav.

Spořitelny a záložny
Spar- u. Darlehenskassen
*Spořitelní a záložní spolek pro Ledčice, z. sp. s r. n.

Studnaři — *Brunnenbauer*
Černý, Josef — Jarolím, Josef.

Švadleny — *Schneiderinnen*
Jansová, Anna.

Tesaři, mlstři — *Zimmermeister*
Černý, Jos.

Trafky — *Tabaktrafiken*
Král, Václ.

Při této příležitosti tu uvedu seznam, který vznikl ze vzpomínek pamětníků při jednom se setkání ledčického Senior klubu. Snad se mi podařilo přesně zaznamenat to, o čem se povídalo.

Pekárna

- U Šturmů čp. 197 (dnes tu byli pan Jiří Horký)
- U Teznerů čp. 102 (Čeněk Tezner pocházel z Kralup u Chomutova, později v domě bydleli Kuklovi, Petrákovi, dnes paní Plicková a Zahorjanová)

Mlékárna

- mlékař Jan Mužík bydlel v místech, kde dnes stojí dům V. Hýbla, pan Mužík svážel mléko z Ledčic na „dráhu“ do Ouholic
- po Mužíkovi jeden čas sbíral pan Hájek, který vlastnil domeček nad Karlem Králem. V něm měl maličký obchůdek – když prý mu nějaké zboží chybělo, řekl: „*Moment, já skočím do makacínu*“ a běžel nakoupit ke „konkurenci“
- ve 2. světové válce až do 50. let byla sběrna mléka „za Staňkovským rohem“ – byla to malá dřevěná bouda za dílnou
- později byla postavena sběrna na návsi – dnešní už nefungující moštárna

Řezníci

- Václav Král, čp. 31
- Josef Král řečený Bízek, čp. 21
- František Zeman
- Hrdličkovi u Studánky (dnes Menclovi)
- U Slavíků čp. 191 – vedle Šimralových

Hospody

- U Staňkovských – dnešní Na návsi
- Na peci – v Husákově statku dnes neexistujícím
- U Bendů býval velký sál, kuželník, hrálo se tu divadlo, bylo to „středisko“ spolku Řip (dnes Dvořákovi)
- Na Vinohradech – obchod, hospoda, sál (dnes Postráneckých)
- Na Cikánci
- U Satranů – proti evangelické faře (dnes pan Hodek)
- U Šemíka (po „sametové „ revoluci u S. Klementa)

Kováři

- Sirový (dnes truhlářská dílna pana Postráneckého)
- Husák (proti Slavíkovům, dnes nový dům Sypeckých)
- Bláha (za kostelem v bývalé nejstarší evangelické škole)
- Bareš (co bydlela „Matylda“ , dnes Sršňovi)

Holič

- Košťák
- Panocha (proti Šourkovům v Dolánkách)
- Šanda

Bednář

- Plicka Josef (dnes Marešovi)

Trafika

- Královic (u školy, dnes Mrzenovi)
- Macháčkovi (vlastnili maličký domek proti Ciprovně čp. 1, byli bezdětní, po válce byl domeček zbořen)

Zahradník

- pan Ryšavý (vystěhovalce z Liběchova, bydlel tam, co dnes František Vondráček, v přízemí byli Vraných; pan Ryšavý byl prý skvělý zahradník, staral se o zahradu u statku čp. 42 – víno rostlo na fasádě; pečoval i o „studánku se skleněnou žábou ve Vinách; v okolí byla také bažantnice)

Obchod

- Lavičková (koloniál, mandl; dnes Tomáškovi a Fričovi)
- Volkovi (u nového dětského hřiště na návsi)
- U Došků (hospoda na Vinohradech s obchůdkem; později hospodu převzal p. Postránecký)
- U Postráneckých (dnes pan Vlastimil Postránecký; živnost provozoval jeho otec Jaroslav)
- U Kaliků čp. 8 (později tam byla Jednota – Štecherovi; dům demolován v osmdesátých letech).
- pan Hájek (domek nad Karlem Králem)

Pastouška

- bývala tam, co má pan Volek zahradu; posledním obyvatelům před demolicí stavení byl pan Antonín Turek

Švadlena

- slečny Lindovy (v čp. 15, dnes chráněná kulturní památka)

Truhlářství

- pan Brejcha na Hajkově
- pan Jiří Jiránek

Studnař

- pan Černý z Dolánek

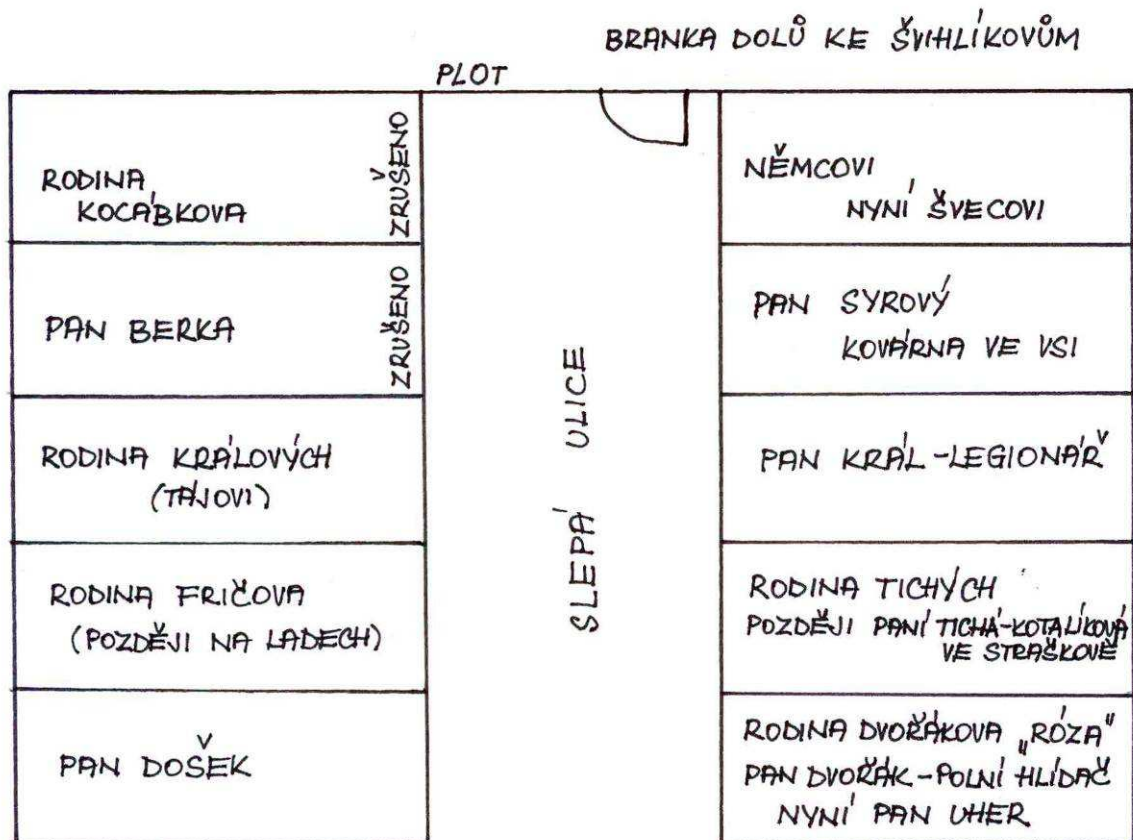
Ohlasy

Ozvala se nám paní Stanislava Husníková z Prahy – Nuslí. V Ledčických novinkách ji zaujala fotografie krojovaných ledčických „panenek“ na fotografii z května roku 1945, kterou jsme měli zapůjčenou od paní Kroupové – Šrajterové z Teplic. Paní Husníkové, rozené Milerové, se podařilo „identifikovat“ plných třicet z jednatřiceti vyfotografovaných děvčátek a slečen. Moc jí za to děkujeme. Stejně jako za to, jak skvěle zakreslila a zapsala domky v ledčické části kolem hospody na Vinohradech z doby jejího dětství v polovině minulého století. Je to skutečně cenný materiál, protože některá stavení tu už dávno nestojí. Věříme, že i mnohým z vás vám níže otištěné „plánky“ připomenou dobu her a krásných dětských dobrodružství.

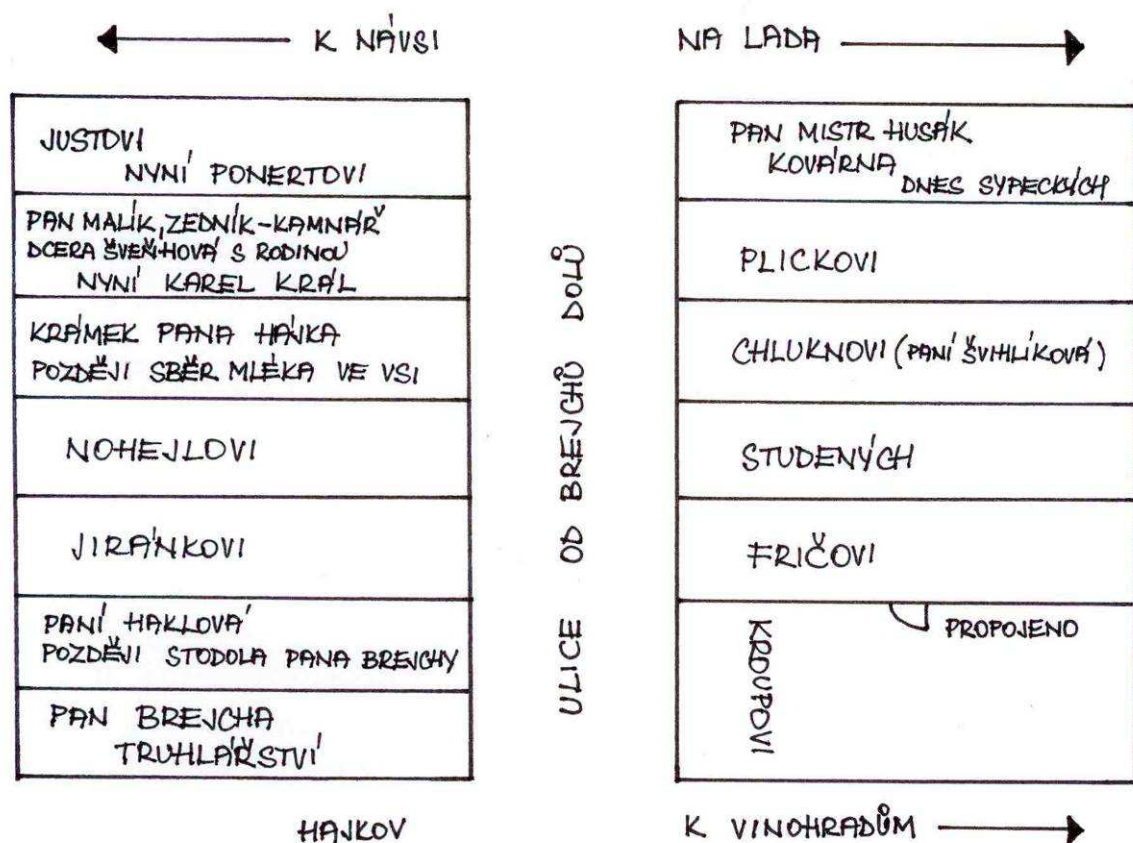

1. Jiřina Fričová (dům vedle „Cikánky“) po válce Teplice lázně.	17. Marie Houdková – Šimralová (Ledčice)
2. Miluška Husáková	18. Vlasta Došková - Kovářová
3. Zdena Titěrová – Králová, Ledčice	19. Věra Králová – zemřela v dívčím věku
4. Drahomíra Konětopská (Jindřichovi)	20. Jiřina Lipšová - Urbanová
5. Zdena Barešová (kovárna za kostelem) Kralupy nad Vltavou	21. ?
6. Hana Sypecká – Králová (Nelahozeves)	22. Věra Shořová – Titěrová (žila u Černých studnař, Praha)
7. Jiřina Kroupová	23. Marie Černá (za kostelem)
8. Danuše Fričová, viz. č. 1	24. Marie Bartošová (Roudnice nad Labem)
9. Stanislava Milerová – Husníková (Praha)	26. Zdena Hýblová - Došková
10. Vlasta Kroupová – Šrajterová (Teplice)	27. Jiřina Bušilová (vedle strojníka p. Krále)
11. Zdena Školová – Benešová (Litoměřice)	28. Jaroslava Hodková – („Cikánka“)
12. Květa Cestrová (Teplice)	29. Vlasta Jansová – Zimáková (Vražkov)
13. Maruška Zemanová – (za Litoměřicemi)	30. Evička Fričová (žila u prarodičů proti Hančlovým)
14. Hana Votavová – (Děčín)	31. Miluše Horká – žila u babičky pí. Bláhové, otec pekař u Šturmů
15. Marie Švihlíková (Ctiněves)	
16. Jindra Velímská	

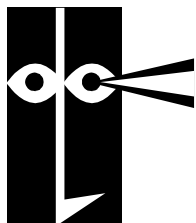
①

②

Víte, že ...

- od středy 8.9. 2010 začala nad Novou Vsí vyrábět elektřinu největší solární elektrárna v zemi. Má rozlohu více než sta fotbalových hřišť a její vybudování přišlo na dvě miliardy korun. Výkon elektrárny má být až 35 MW.
- restaurátoři objevili dosud skryté prostory (střílny, schodiště) při opravách Pražské brány v Mělníku
- ve Středočeském muzeu v Rostokách u Prahy byl na výstavě „Co slušelo prababičkám“ vystaven i mělnický lidový kroj.
- v letech 1770 -1771, za vlády císařovny Marie Terezie, proběhlo uzákoněné číslování domů. Do té doby se jednotlivé domy rozlišovaly domovními znameními, z nichž mnohé se dochovaly dodnes. Dnes si někteří majitelé nemovitostí začali svá obydlí jen tak pro radost označovat často pozoruhodnými a veselými domovními symboly.
- 1.11.1780 byl vyhlášen císařem Josefem II. Patent o hlavním jméně, kterým obyvatelstvu přikázal používat příjmení. V Ledčicích v četnosti „hlavního jména“ vedou dnes Doškovi, těsně následování Královými, Hančlovými, Černými, Uhrovými, Bušilovými a Justovými.
- 13.2.1691 se narodil Antonín Koniáš. Po absolvování teologie se po celý život fanaticky věnoval kazatelství. Sestavil i seznam „zakázaných knih“. Údajně prý jich spálil až 60 tisíc.
- 8.11.1620 byla skutečně bitva na Bílé hoře, jež trvala necelé dvě hodiny, avšak posléze přinesla násilnou rekatolizaci, rozsáhlé majetkové přesuny i početnou emigraci.
- V gotickém domě u Kamenného zvonu v Praze byla 4. listopadu otevřena výstava „Královský sňatek“ zaměřená ke svatbě Jana Lucemburského a Elišky Přemyslovny, která se odehrála před 700 lety. Právě tady královští manželé trávili své líbánky.
- v Národním muzeu probíhá až do 6.7. 2011 výstava **Staré pověsti české**. Je to bezvadný tip pro lidi všech věkových kategorií. Návštěvníci se zde budou moci pokusit zvednout Bivojova kance, seznámit se s osudy nedoložených knížat Nezamysla, Mnaty atd. či se mohou přidat k praotci Čechovi a jeho družině. Srdečně doporučuji.

Vyzkoušejte si, co všechno víte o českých pověstech:

• **Kam ponejprv odešel Krok ?**

- a) do Kouřimi
- b) do Prachatic
- c) do Bílého Charvátska

• **Jak se nazýval kmen, ze kterého pocházel Přemysl ?**

- a) Tuhošti
- b) Lemúzové
- c) Lučané

• **Jak se jmenovala Horymírova ves ?**

- a) Záluží
- b) Neumětely
- c) Netolice

• **Kde se odehrála zásadní bitva mezi Čechy a Lučany ?**

- a) U Turska
- b) U Kněževsi
- c) U Přezletic

• **Na výstavě naleznete kopii obrazu od Alfonse Muchy. Jaké téma ze Starých pověstí českých zobrazuje?**

- a) Příchod poselstva do Stadic
- b) Ctirad a Šárka
- c) Kazi, Teta, Libuše